

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 17 grudnia 2014 r.

Poz. 4162

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.243.2014 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 11 grudnia 2014 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r, poz. 594 ze.zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XLIII/290/14 Rady Gminy Purda z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Purda dla terenów położonych w obrębach Zgniłocha i Nowa Kaletka nad jeziorem Gim w części dotyczącej:

- § 14 ust. 4 i 5 ,

- § 14 ust. 10 w zakresie wyrazów „na warunkach określonych przez właściwych operatorów sieci”.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie Rada Gminy Purda na podstawie m.in. art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.) uchwaliła „miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Purda dla terenów położonych w obrębach Zgniłocha i Nowa Kaletka nad jeziorem Gim”.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała, we wskazanym w sentencji zakresie, rażąco narusza prawo.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Norma zawarta w art. 20 ust. 1 tej ustawy, wskazuje zaś radę gminy jako organ właściwy do uchwalenia planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego. Z powyższego wynika, iż rada gminy jest organem właściwym do określania zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

Nie istnieje przepis upoważniający do przeniesienia choćby części tej kompetencji na inny organ bądź podmiot. Rada gminy nie może także upoważniać kogokolwiek do decydowania czy określone (projektowane) rozwiązania inwestycyjne odpowiadają ustalonym przez nią w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasadom (podobnie stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. II OSK 124/11). Ponadto, plan miejscowy (będąc aktem prawa miejscowego) musi zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją, bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych. Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą się znajdować wyłącznie w przepisach odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi. Powyższa zasada rozciąga się odpowiednio na szczegółowe rozwiązania zawierane w planach zagospodarowania przestrzennego. W treści zakwestionowanych zapisów Rada Gminy wprowadziła normy o charakterze otwartym, uzależniając sposób zagospodarowania terenów od późniejszych uzgodnień oraz warunków ustalanych jednostronnie przez podmioty trzecie, biorące udział w procesie realizacji inwestycji. Zapisy takie w sposób istotny naruszają prawo (tak m. in.: wyrok WSA w Krakowie z dnia 14 września 2007 r.

sygn. II SA/Kr 559/07, wyrok WSA w Krakowie sygn. II SA/Kr 1148/07 oraz WSA z dnia 16 listopada 2009 r. sygn. IISA/GI 522/09). Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może regulować kwestii prawnych w zakresie umów cywilnoprawnych pomiędzy stronami procesu inwestycyjnego – pomiędzy gestorem sieci a inwestorem.

Dlatego też zapisy § 14 ust. 4, ust 5 i ust. 10 planu, zawierające postanowienia w zakresie realizacji i przebudowy ewentualnej kolizji urządzeń elektroenergetycznych z projektowaną inwestycją odsyłających do zasad i warunków ustalonych przez dysponenta - zarządcy sieci w tym przedmiocie należy wyeliminować z obrotu prawnego.

Nadto, rozstrzygnięcia zawarte w § 14 ust. 5 uchwały co do ponoszenia kosztów związanych z przebudową kolizyjnych odcinków urządzeń zostały podjęte bez podstawy prawnej. Żaden z przepisów prawa - w tym ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - nie upoważnia Rady do rozstrzygnięcia w planie miejscowym kto i za co powinien ponosić koszty, przy przedsięwziętych inwestycjach.

Kwestionowane postanowienia Rady Gminy rażąco naruszają wskazane przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 roku i tym samym należy wyeliminować je z obrotu prawnego.

Powyższe działania organów gminy wyczerpały dyspozycję art. 28 ust 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie, z którym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski